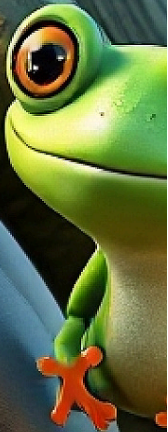

Küçük Penguenin Büyük Hayali

Ebru Mina TOMURCUK

Küçük Penguenin Büyük Hayali

Ebru Mina TOMURCUK

Percy, büyük hayalleri olan küçük bir penguendi. Karın bembeyaz, gökyüzünün uçsuz bucaksız olduğu bir yerde yaşıyordu. Her gece bir yağmur ormanı görmeyi dilerdi. 'Nasıl bir yer acaba?' diye merak ederdi, gök mavisi gözleri pırıl pırıl parlardı. Uzun yeşil ağaçları ve ılık yağmuru hayal ederken küçük gök mavisi atkısı soğuk rüzgârda dalgalanırdı.

Bir sabah Percy paytak paytak buzun kenarına yürüdü ve tuhaf bir şey gördü. Altın rengi parlayan kabuğu olan kocaman bir kaplumbağa onu bekliyordu. 'Merhaba küçüğüm,' dedi kaplumbağa sevgiyle. 'Ben Shellby. Hayalini duydum.' Percy şaşkınlıktan gagasını kocaman açtı. 'Duydun mu?' diye sordu. 'Nasıl?' Shellby yavaş, sıcacık bir gülümsemeyle gülümsedi.

'Cesur ve meraklıysan seni bir yağmur ormanına götürebilirim,' dedi Shellby. Percy'nin kalbi güm güm güm atmaya başladı. 'İkisi de var bende!' diye bağırdı. Shellby başını salladı ve bir yüzgecini kaldırdı. Gökkuşağı gibi parlayan, ıslıl ıslıl bir geçit belirdi. 'Gel,' dedi Shellby, 've unutma: soru sor, dünya sana cevap verir.' Percy derin bir nefes aldı ve onu izledi.

Vuuş! Percy geçitten yuvarlanıp yumuşacık, sıcacık bir zemine indi. Ağaçlardan bile uzun yeşil yapraklar onu sarmıştı. Hava tatlı ve nemli kokuyordu. 'Neredeyim ben?' diye fısıldadı. Tam o sırada gökkuşağı gagalı bir kuş aşağı süzüldü. 'Yağmur ormanına hoş geldin!' dedi tukan. 'Ben Mira. Sen Percy olmalısın!' Percy şaşkınlıktan konuşamayarak başını salladı.

Mira, Percy'yi yeşil dünyada gezdirdi. 'Bunlar uzun ağaçlar,' dedi. 'Gökyüzüne kadar uzanırlar.' Percy yukarı, yukarı, yukarı baktı. 'Neden bu kadar uzunlar?' diye sordu. 'Herkes bir yuva bulabilsin diye,' diye yanıtladı Mira. Dallarda rengârenk kuşlar şarkı söylüyordu ve Percy'nin küçük ayakları müziğin ritmiyle dans ediyordu. Atkısı ılık esintide dalgalanıyordu.

Aniden minicik bir kurbağa bir yaprağın üstüne zıpladı. 'Merhaba! Ben Tilly!' diye kıkırdadı. 'Harika bir şey görmek ister misin?' Percy hevesle başını salladı. Tilly damlayan bir yaprağı gösterdi. 'Bak!' dedi. 'Yağmur damlaları minik aynalar gibi.' Percy dikkatle baktı ve kendi yuvarlak yüzünün yansımasını gördü. 'Vay canına!' dedi. 'Bunu daha önce hiç fark etmemiştim.'

Tilly ile Percy dev yaprakların arasında saklambaç oynadılar. Tilly saklanmakta o kadar iyiydi ki Percy onu bulamıyordu. 'Neredesin?' diye seslendi. 'Kırmızı çiçeğin arkasında!' diye kıkırdadı. Percy paytak paytak oraya yürüdü ve onu buldu. 'O kadar yeşilsin ki, çevreye karışıyorsun!' dedi. İkisi de kahkahalarla güldü. Mira onları gözetleyerek üstlerinde uçuyordu.

creet
le.?
tt.

Percy'nin o kadar çok sorusu vardı ki. 'Hava neden bu kadar sıcak?' diye sordu. Mira açıkladı: 'Ağaçlar burayı sıcacık yapıyor.' 'Kuşlar neden şarkı söylüyor?' diye sordu. 'Merhaba demek için!' diye cıvıladı bir kuş. Percy her sesin ve manzaranın bir hikâyesi olduğunu öğrendi. Kendini dev, harika bir dünyada minik bir kâşif gibi hissetti.

Güneş batmaya başladığında yağmur ormanı altın bir ışıkla parladı. Percy ateş böceklerinin minik yıldızlar gibi parıldadığını gördü. 'Büyülü bir yer,' diye fısıldadı. Tilly başını salladı. 'Yağmur ormanı büyüyle dolu,' dedi. 'Sadece bakman yeter.' Percy hayalinin hayal ettiğinden bile güzel olduğunu fark etti. Yeni arkadaşlarına sarıldı, içi sıcacık oldu.

Ama Percy yakında eve dönmesi gerektiğini biliyordu. 'Sizi bir daha göreceğim miyim?' diye sordu. Mira gülümsedi. 'Geçit meraklı bir penguene her zaman açık olacak,' dedi. Tilly ona minik bir çiçek verdi. 'Hatırlaman için,' dedi. Percy çiçeği atkısının arasına sıkıstırdı. 'Teşekkür ederim,' dedi. 'Burayı asla unutmayacağım.'

Kaplumbağa Shellby açıklığın kenarında belirdi. 'Zamanı geldi küçüğüm,' dedi yumuşacık bir sesle. Percy, Mira ve Tilly'ye veda ederek sarıldı. 'Yakında geri gel!' diye seslendiler. Percy söz verdi. Shellby'yi izleyerek parlayan geçide geri döndü. 'Aradığınızı buldun mu?' diye sordu Shellby. Percy başını salladı. 'Hem de çok daha fazlasını!'

Percy geçitten geçerken tüylerinde ılık bir esinti hissetti. Sonra vuuş! Buzun üstüne, her yeri kar kaplı bir yere geri döndü. Ama bir şey farklıydı. Percy içten içe büyümüş gibiydi. Atkısındaki minik çiçeğe baktı ve gülümsedi. Paylaşacak harika bir hikâyesi vardı.

Percy arkadaşlarını bulmak için olabildiğince hızlı paytak paytak yürüdü. 'Nerede olduğuma asla inanamazsınız!' diye seslendi. Diğer penguenler etrafına toplandı. Percy onlara yeşil ağaçları ve şarkı söyleyen kuşları anlattı. Mira'yı, Tilly'yi ve büyülü kaplumbağayı anlattı. Arkadaşları gözleri kocaman açılmış bir halde dinlediler. 'Bir yağmur ormanı!' diye hayretle soludular.

'Biz de gidebilir miyiz?' diye sordu küçük bir penguin. Percy başını salladı. 'Shellby geçidin meraklılar için her zaman açık olduğunu söyledi,' dedi. 'Ama şimdilik size daha fazlasını anlatabilirim.' Ve Percy damlayan yapraklardan ateş böceklerine kadar her ayrıntıyı paylaştı. Küçük hayali herkes için büyük bir maceraya dönüşmüştü.

O gece Percy yıldızlara baktı ve yolculuğunu düşündü. Merakının onu bambaşka bir dünyaya götürdüğünü fark etti. Soru sormak ve keşfetmek, pek çok şeyi anlamasına yardımcı olmuştu. Gök mavisi atkısını ve minik kırmızı çiçeğini takmış halde sıcacık yuvasına kıvrıldı. 'Yarın,' diye fısıldadı, 'daha da çok soru soracağım.'

Ve o günden sonra Percy hep meraklıydı. Yeni yerler keşfetti, yeni sorular sordu ve yeni hikâyeler paylaştı. Arkadaşları en küçük hayalin bile en büyük keşiflere yol açabileceğini öğrendi. Penguen Percy, cesur bir kalp ve meraklı bir zihinle her şeyin mümkün olduğunu kanıtlamıştı. Son.